

# ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 33

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

24-08-2025

*«μή ἐκκλίνης τήν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας»  
(Ψαλμ. 140,4)*

Ὁ Δαβίδ ὁ μελωδός, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἀναφωνεῖ: «Κύριε, μήν ἐπιτρέψεις νά ἐκτραπεῖ ἡ καρδία μου σέ πονηρά λόγια». «Κύριε, προστάτεψέ με ἀπό τίς συνωμοσίες τῶν πονηρῶν» (Ψαλμ. 63,2). Ὁ σοφός Σειράχ θά πει: «Μή διδάξεις τόν ἑαυτό σου πονηρά παιδεία». Γνωρίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅτι «ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται» (Α' Ἰω. 5,19). Ἡ κακία καί ἡ πονηρία πολλή, ἡ δέ ἀρετή ὀλίγη. Πολλές φορές εἶχε γευθεῖ τήν κακία καί τόν φθόνο τῶν συκοφαντῶν του. Ἄλλοι τόν εἶχαν ἀποκαλέσει μωρό καί ἀσύνητο. Ἄλλοι τόν ὀνόμαζαν διαστροφέα τῶν λαῶν (Πράξ. 26,24).

Στήν σημερινή Ἀποστολική περικοπή (Α' Κορινθ. 9, 2-12) ὁ θεῖος Ἀπόστολος προσπαθεῖ νά γαληνεύσει ὀρισμένους ἀπό τούς χριστιανούς τῆς Κορίνθου, οἱ ὁποῖοι διακατέχονταν ἀπό πονηρό καί ἀδιάκριτο ζῆλο. Ἦθελαν τούς Ἀποστόλους νά ζοῦν ὡς ἄσαρκοι, νά ἀρκοῦνται στά ἀπολύτως ἀναγκαῖα, νά ὑποβάλονται σέ αὐστηρή ζωή, τούς κατέκριναν ἐπειδή ἐδέχοντο ἀπό τούς πιστούς τρόφιμα καί φιλοξενία. Δέν ἐνέκριναν νά τούς συνοδεύουν ἀδελφές γυναῖκες στίς ἀποστολικές περιοδεῖες. Τούς κατηγοροῦσαν ὡς καταχραστες τῆς εὐαγγελικῆς ἐξουσίας. Ἄν καί ὅσα καί ὅτι ἔπρατταν οἱ Ἀπόστολοι ἦταν σύμφωνα μέ τόν Μωσαϊκό Νόμο καί μέ τίς εὐαγγελικές διατάξεις ἀλλά καί μέ τήν ἀνθρώπινη λογική, ἐν τούτοις οἱ ζηλωτές ἐσκανδαλίζοντο μέ τήν συμπεριφορά τους. Ὁ κακοπροαίρετος αὐτός ζῆλος τους ἐστηρίζετο στήν ἀδιακρισία.

Ζῆλος χωρίς διάκριση βλάπτει, δέν ὠφελεῖ. Γι' αὐτό ὁ Κύριος λέγει: «πᾶς γάρ πυρί ἀλισθήσεται, καί πᾶσα θυσία ἀλί ἀλισθήσεται» (Μάρκ. 9,49). Τό «πῦρ» εἶναι τύπος τοῦ ζήλου καθότι ὅπως ἡ φωτιά ἔτσι καί ὁ ζῆλος εἶναι θερμός, τό δέ «ἄλας» εἶναι τύπος τῆς διακρίσεως. Ὅπως τό ἄλατι διαφυλάττει ἀπό τή σήψη τά φαγητά καί τά κάνει νόστιμα, ἔτσι καί ἡ διάκριση ὄχι μόνο διαφυλάττει τόν ζῆλο

ἀπό τήν ἁμαρτία, ἀλλά καί ὅλα τά ἔργα του κάνει ἅγια. Ἡ ἀδιάκριτη ἀρετή δέν εἶναι εὐπρόσδεκτη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Αὐτός ὁ κακός ζῆλος ὁδηγεῖ τήν Ἐκκλησία σέ σκάνδαλα μέ θύματα τούς ἀσθενεῖς καί μικρούς. Ἡ εὐθύνη ἐκείνων πού προκαλοῦν τό σκάνδαλο εἶναι μεγάλη. Γί' αὐτό ὁ Κύριος εἶναι ἀμείλικτος· «συμφέρει καλύτερα στόν ὑπαίτιο τοῦ σκανδάλου νά κρεμάσει μία μυλόπετρα στόν τράχηλό του, ἐκείνη πού στρέφει ὁ ὄνος, καί νά καταποντισθεῖ στή θάλασσα» (Ματθ. 18,6). Πόσο πρέπει νά εἴμαστε προσεκτικοί ὅλοι στήν παγίδα τοῦ σκανδάλου. Οὔτε νά προξενοῦμε, οὔτε νά πέφτουμε θύματα. Ἡ καρδιά μας πρέπει νά εἶναι ἐλεύθερη καί μεγάλη, νά δικαιολογεῖ, νά ἀνέχεται, νά συγχωρεῖ, νά δέχεται τόν ἄνθρωπο ὅπως εἶναι. Πόσο ἐξωπραγματικοί ἀποδεικνυόμαστε τίς περισσότερες φορές πού νομίζουμε ὅτι μέ τή δύναμη τοῦ ζήλου θά δοξάσουμε τήν Ἐκκλησία. Ζῆλο μέ ἐπίγνωση καί ζέση μέ διάκριση πρέπει νά ἀποκτήσουμε. Ἀδιάκριτο ζῆλο, ἀδικαιολόγητο σκανδαλισμό εἶχαν μερικοί χριστιανοί τῆς πρώτης Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου. Αὐτό δέν τούς βοήθησε νά αὐξήσουν τίς ἀρετές τους. Δέν ὀργίζεται ὁ μακάριος Παῦλος γιά τόν ἀδιάκριτο ζῆλό τους. Προσπαθεῖ νά τούς καθαρίσει τήν καρδιά. Γί' αὐτό ἀνοίγει τή δική του καρδιά. Τούς ὀμιλεῖ μέ τή γλῶσσα τῆς ἀλήθειας.

Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος σημειώνει: Ζῆλος εἶναι ἡ θέρμη τῆς ψυχῆς, πού ἐκδηλώνεται σάν ὀρμη ἢ σάν πάθος καί ἐπιθυμία. Ζῆλο λίγο-πολύ διακρίνουμε καί στούς καλοῦς καί στούς κακοῦς ἀνθρώπους. Ὁ ζῆλος εἶναι ἀγαθός ὅταν ἡ ὀρμη του κινεῖται καί ἐργάζεται πρὸς τό καλό. Ὅταν ὅμως ἐκδηλώνεται πρὸς τά χυδαῖα καί τά τιποτένια, εἶναι πονηρός. Ὁ ἀγαθός ζῆλος ζητᾷ τήν ἐπικράτηση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ πάνω στή γῆ. Ζητᾷ τήν τελειότητα τῆς ἀρετῆς, μιμεῖται τό καλό καί ποθεῖ ἡ ψυχή του τό ἀγαθό. Ὁ ἀγαθός ζῆλος γεννιέται μέσα στήν ἀγαθή ψυχή σάν καλή ἐπιθυμία· εἶναι ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης πρὸς τό ἀγαθό καί ἐκφράζει τή διάθεση γιά πρόοδο. Ὁ ἀγαθός ζῆλος ἐπιθυμεῖ πάντοτε τά ἀνώτερα. Καί συνεχίζει ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος λέγοντας: Ὁ κατ' ἐπίγνωση ζηλωτής, ὀρμώμενος ἀπό τήν ἀγάπη του πρὸς τόν Θεό καί τόν πλησίον, ὅ,τι κάνει, τό κάνει μέ ἀγάπη καί

αὐταπάρνηση. Δέν κάνει τίποτα πού νά μπορεῖ νά ἐπιφέρει θλίψη στόν πλησίον του. Ὁ ζῆλος του ἐνέχει φωτισμό καί ἐπίγνωση. Τίποτα δέν τόν ἐξωθεῖ σέ παρεκτροπή.

Ὁ Ἅγιος Ἀνθιμος, σέ κήρυγμά του τό 1935, θα πει στίς Νύμφες τοῦ Χριστοῦ: Τήν καρδίαν σας νά τήν προσέχετε, νά μήν κυριευτεῖ ἀπό τούς λογισμούς τῆς πονηρίας, τοῦ φθόνου καί τῆς κατακρίσεως· καί, ὅταν ἡ καρδιά εἶναι καθαρά, θά φορέση τήν σφραγίδα τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ καί θά τυπωθῆ εἰς αὐτήν ἡ εἰκόνα Του. Καί θά αἰσθανθῆ ἡ τοιαύτη καρδιά μέσα της τήν Ἁγία Τριάδα νά τήν φωτίζει, νά τήν ἀγιάζη, νά τήν ἐνδυναμώνη. Φοβοῦμαι νά μήν κατακριθῶ, καί διά τοῦτο σᾶς λέγω, νά προσέχετε· διότι θά πέσωμεν καί εἰς κακόν καιρόν... Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Χριστιανοί μου,

ἡ κρίση γιά τούς ποιμένες εἶναι σύνηθες φαινόμενο τῆς ἐποχῆς μας. Γεγονός εἶναι ὅτι ὁ πνευματικός πατέρας πρέπει νά εἶναι σέ ὅλα του προσεκτικός. Δέν πρέπει ὅμως νά ξεχνοῦν οἱ λαϊκοί, ὅτι καί οἱ ποιμένες φέρουν σάρκα καί ἔχουν ἀδυναμίες. Καί αὐτοί πέφτουν, καί αὐτοί ἀμαρτάνουν, καί αὐτοί καθημερινά ζητοῦν τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Τῶν χριστιανῶν τό χρέος εἶναι νά προσεύχονται γιά τούς κληρικούς καί νά τούς φρουροῦν ἀπό τίς συκοφαντίες καί ἀπό τήν κακία τῶν διεστραμμένων ἀνθρώπων. Νά μήν εἶναι αὐστηροί καί ἀπόλυτοι στίς κρίσεις τους. Ὁ ζῆλος τους νά γίνεται φῶς πού καί τούς ποιμένες νά φωτίζει στόν ἀγῶνα καί τούς ἰδίους νά φωτίζει στό δρόμο τῆς ἀγάπης καί τῆς ὑπακοῆς. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος στούς πιστούς πού ἀρέσκονται νά ἀπαιτοῦν ἀπό τούς ποιμένες συμμόρφωση στή δική τους γνώμη γράφει: Τά πρόβατα μήν ποιμαίνετε τούς ποιμένες...».

Ἀδελφοί μου,

ἡ καθαρή καρδιά πού διέπεται ἀπό καθαρούς λογισμούς ποτέ δέν καθίσταται κίβδυλη. Αὐτό εὔχεται καί ὁ Δαβίδ ὁ μελωδός στόν κατανυκτικό Ψαλμό του «Καρδίαν καθαράν κτίσων ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου» (Ψαλμ. 50,12).

**ΑΜΗΝ!**